

Az Óvodai Nevelés folyóirat hasábjain a magyar óvóképzés átalakulása kapcsán megjelenő cikkek a 20. század közepén

Nemes-Wéber Zsófia

PTE „Oktatás és Társadalom” Neveléstudományi Doktori Iskola

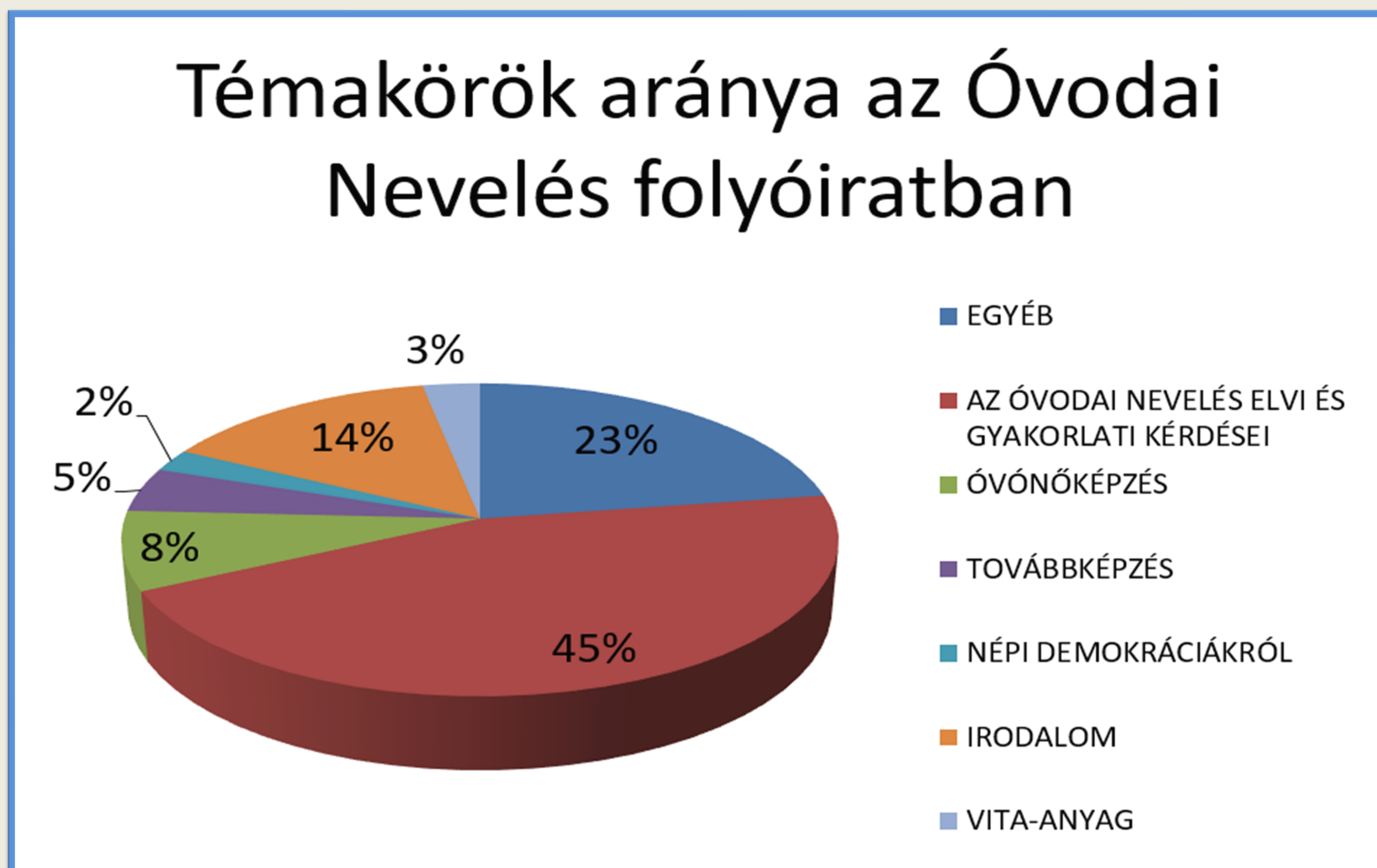
A kutatás alapjai

A korabeli források alapján a kutatás fókuszában az a kérdés áll, hogy az óvóképzés átalakulásával kapcsolatban milyen cikkek jelentek meg a korabeli szakajtóban.

A sajtó- és tartalomelemzés mellett a vonatkozó jogszabályok mutatják a megjelenő társadalmi elvárásokat. Az összehasonlításuk megmutatja, hogy a szabályozók, hogyan jelennek meg a gyakorlatban.

1953. évi törvény a kisedóvásról előírta, hogy az állandó jellegű óvodában óvónőként csak olyan személyeket lehet alkalmazni, akiknek óvónői képesítésük van. Az óvóképzés fejlődésének következő fontos állomása az 1958. évi törvény, amely a képzést szakközépiskolairól felsőfokúra emelte. Az 1958. évi 26. sz. tvr., valamint a 187/1958. sz. miniszteri utasítás értelmében és irányelvei alapján, 1959 nyarán megszűntek a középfokú óvónőképzők, és szeptembertől létrejöttek az érettségire épülő, kétéves képzési idejű felsőfokú óvónőképző intézetek. (1953. évi törvény)

Az Óvodai Nevelés folyóirat az óvodaügy korszakban megjelenő sajtóterméke, a Köznevelési Minisztérium folyóirata 1953-tól jelent meg. (Vág 1964)

1950-es évek a középfokú oktatáshoz kapcsolódóan vizsgálják

Az óvónők **továbbképzését**. (Vince 1953) **Hivatástudatát** (Zoltay 1954). Az utóbbi esetben az szerző felhívja a figyelmet a képzés fejlesztésének szükségességére, részletesen cél lenne a bírálati órák színvonalának emelése, a didaktikai feladat pontos tisztázása, a foglalkozás tartalmának és felépítésének fejlesztése, módszerek megvitatása, foglalkozó egész viselkedésének megfigyelése és visszajelzése.

1960-as évek cikkei boncolgatják

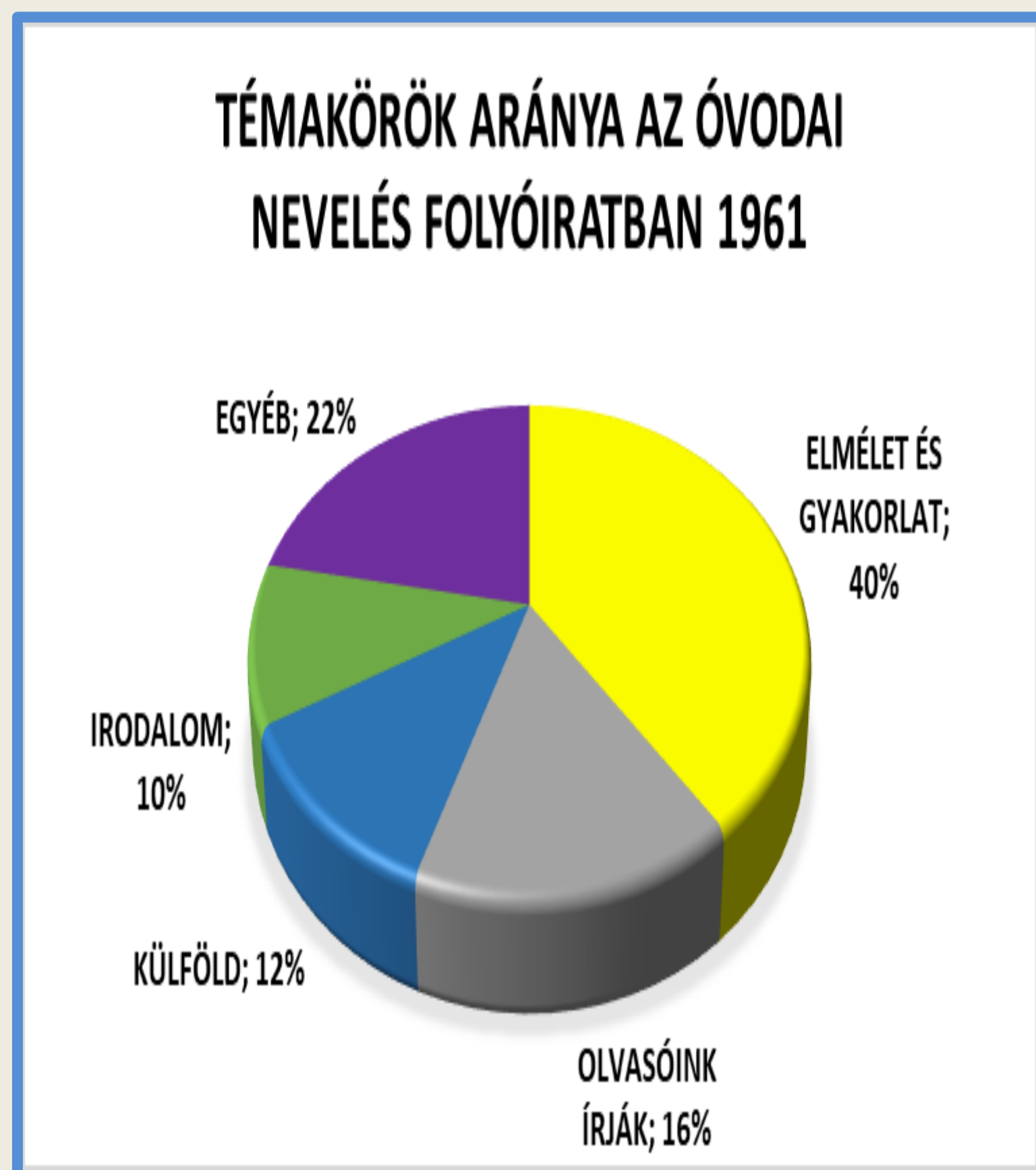
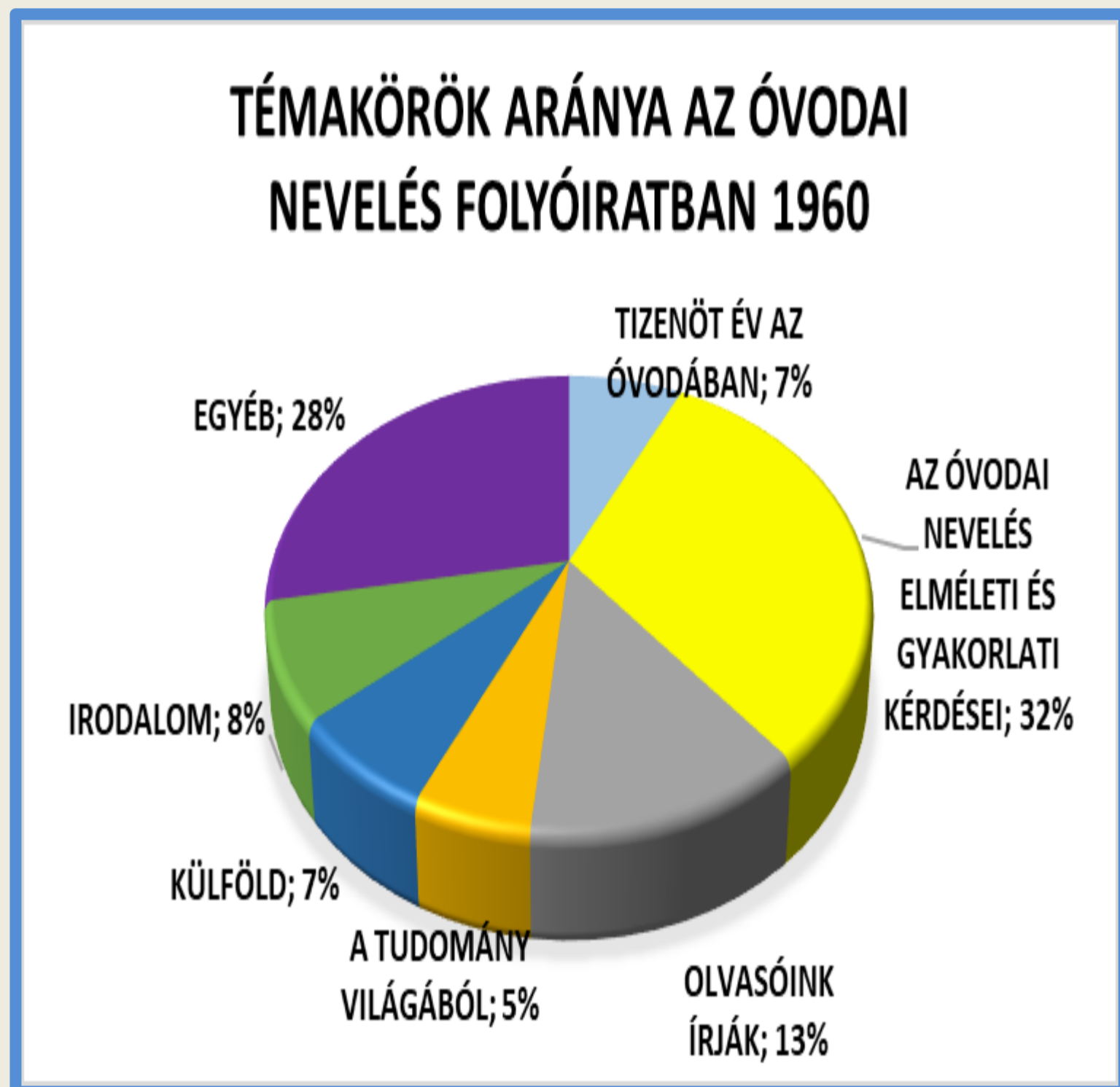
Az óvónőjelöltek kompetenciáit

Kiemelve a lélektani, elméleti és módszertani ismeretek hasznosságát és fontosságát. (Forgó 1962)

A kompetenciákhoz kapcsolódó tantárgyak már a középfokú képzésben is megjelentek: egészségtan, neveléstan, lélektan, iskolaszerveztan, módszertan, tanítási gyakorlat. (RMÉTÉ 1949-52)

Az új óvónőképzés hatékonyságát

Vizsgálva az óvónők világnézeti szilárdságát, szakmai felkészültségét, szakmai gyakorlatát, hivatástudatát, gyermekszemléletét, szülővel való kapcsolat kialakítását, társadalmi munkáját, óvónői kollektívába való beilleszkedését. (Sz.N. 1962)

Diszkusszió

Az Óvodai Nevelés folyóirat elkülönített témakörben tárgyalja az óvónőképzést az 1950-es években, majd a külön témakör az 1960-as években megszűnik. Ettől függetlenül továbbra is jelennek meg cikkek a képzés kapcsán. Ugyanez látható az 1953 és 1962 évfolyam címlapjainak összehasonlításában is, hogy az új struktúra mellett is bizonyos témakörök folyamatosan megjelennek.

Az 1953-as törvénnyel, a jelöltek hivatástudatával, vizsgára készültségükkel és továbbképzéssel kapcsolatban írnak. Az 1958-as rendelkezés kapcsán az óvónők kompetenciáival, a kutatási eredményeikkel és a munkába illeszkedésükkel foglalkozik a folyóirat. A jogszabályok rövid ismertetése és a változások nyomán követése egyaránt megjeleni a szakajtó hasábjain.

A folyóirat jelentőségét alátámasztja a megjelenési adatok összehasonlításai is, amely alapján arra következtethetünk, hogy a lap egyre több óvónő kezébe került.

Irodalomjegyzék

1953. évi törvény a kisedóvásról Óvodai Nevelés VI. évf. 4.sz. 1-2. pp.

Forgó András (1962): Óvónőjelöltek az óvodában. Óvodai Nevelés 1962. XV. Évf. 5. sz. 174. pp.

Rostás Matild Éva tanulmányi értesítői. Pécsi állami óvónőképző 1949/50 tanévtől-1951/52 tanévig. A szerző tulajdonában.

Sz.N. (1962): Az újrendszerű óvónőképzés eredményeiről és hiányosságairól. Óvodai Nevelés 1962. XV. Évf. 7-8. szám 276-279. pp.

Vág Ottó (1964): Az óvodai nevelés története. Az óvónőképző intézetek számára. Tankönyvkiadó, Budapest

Vince Ferencné (1953): A vezető óvónők továbbképzéséről Óvodai Nevelés 1953. VI. évf. 10.sz. 235-237. pp

Zoltay Dénes (1954): Az óvónőképzés gyakorlati oktatásának Kérdéséhez. Óvodai Nevelés 1954. VII. évf. 6.sz. 219-221 pp.

